اخبار کارگری

در چهار ماه نخست امسال:
۳۰ کارگر آذربایجان شرقی بر اثر حادثه کار فوت شدند

مدیر کل پزشکی قانونی آذربایجان شرقی گفت: طی ۴ ماهه اول امسال در استان ۳۰ نفر بر اثر حوادث کار جان خود را از دست داده‌اند. ستار ۴ نفر نیز مصدوم شدند. به گزارش ایلنا، مهرداد ستاره اظهار کرد: این آمار نسبت به مدت مشابه در سال قبل ۱۱ درصد افزایش یافته است. وی در خصوص نحوه فوت این افراد گفت: ۱۰ نفر به علت سقوط از بلندی، ۱۳ نفر بر اثر برخورد جسم سخت، ۲ نفر بر اثر برق گرفتگی و ۵ نفر بر اثر سوختگی جان خود را از دست داده‌اند. ستار ۴ اضافه کرد: طی این مدت تعداد ۴۲۴ نفر نیز بر اثر مصدومیت ناشی از حوادث کار به ادارات پزشکی قانونی استان مراجعه کردند که این آمار نسبت به مدت مشابه در سال گذشته ۵ درصد کاهش یافته که از این تعداد ۴۰۹ نفر مرد و ۱۵ نفر زن بودند. مدیر کل پزشکی قانونی استان همچنین گفت: در نیمه‌امسال ۱۳ نفر به علت حادثه کاری فوت کرده که این آمار در مقایسه با مدت مشابه سال قبل که ۵ نفر بوده ۸ نفر افزایش داشته است. وی اضافه کرد: طی همین مدت ۱۲۴ نفر نیز به علت مصدومیت حوادث کاری به ادارات پزشکی قانونی استان مراجعه کردند که ۶ نفر از آنها زن بودند. آمار مصدومان این ماه نسبت به مدت مشابه در سال گذشته ۱۷ درصد افزایش داشته است.

کارکنان علوم پزشکی ایرانشهر، دو ماه حقوق طلبکارند

منابع کارگری در استان سیستان و بلوچستان از تاخیر دو ماهه در پرداخت حقوق کارکنان شرکتی دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر خبر دادند. به گزارش ایلنا، تاخیر در واریز حقوق تیر و مرداد و حذف برخی آیتم‌ها و مزایای رفاهی حق لباس در پنج سال گذشته سبب افزایش نارضایتی کادر درمان این مرکز درمانی شده است. طبق اعلام کارکنان شرکتی این مجموعه، حقوق مابقاده ماه تاخیر مواجعه است. یکی از این افراد به نیابت از کارکنان شرکتی دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر از وزیر بهداشت درخواست کرد به مساله تعمیق و تاخیر در پرداخت مطالبات مزدی این کارکنان رسیدگی شود. طبق این گزارش، شمار نیروهای شرکتی در ایرانشهر حدود ۷۴۰ نفر اعلام شده و با احتساب نیروهای شرکتی شهرستان‌های چابهار، سرباز و نیکشهر، تعداد آنان در مجموعه به حدود یک هزار و ۴۰۰ نفر می‌رسد.

تجمع نیروهای عملیاتی نفت و گاز در عسلویه و کنگان

کارگران عملیاتی نفت و گاز سکوهای مختلف روز دوم شهریور ماه در مناطق عملیاتی عسلویه و کنگان و همچنین سکوهای دریایی، در اعتراض به شرایط نامناسب شغلی و معیشتی دست به تجمع اعتراضی زدند. به گزارش ایلنا، آنها خواسته‌های خود را حذف محدودیت‌های مزدی، اجرای صحیح طرح طبقه‌بندی، برخورداری از مزایای بدی آب و هوا و رفع تبعیض میان نیروهای رسمی و شرکتی عنوان کردند. یکی از این افراد گفت: نیروی عملیاتی نفت که در هر شیفت پای تولید ایستاده و در دمای ۵۰ درجه از جان مایه می‌گذارد، نباید در چارچوب معیشت با لنگ اجاره خانه باشد.

بلاتکلیفی کارگران کارخانه «ایران کولا»ی ایرانشهر

حدود ۹۰ کارگر شاغل در کارخانه نوشابه‌سازی «ایران کولا» ایرانشهر در پی وقوع آتش‌سوزی گسترده در این واحد تولیدی بلاتکلیف شدند. به گزارش ایلنا، با توجه به اینکه در جریان آتش‌سوزی انبار مواد تجهیزات مربوط به بسته‌بندی، واحد تاسیسات و سایر بخش‌های این واحد تولیدی به طور کامل تخریب شده‌اند امکان کار کردن برای کارگران وجود ندارد و آنان باید تا مشخص شدن وضعیت کارخانه صبر کنند. یکی از کارگران این شرکت با بیان اینکه مسئولان کمک کنند تا دوباره این واحد تولید احیا شده و کارگران بلاتکلیف فعالیت شغلی خود را از سر بگیرند، اضافه کرد: در جریان این آتش‌سوزی، به جز دو نگهبان، سایر کارگران در کارخانه حاضر نبودند و خوشبختانه این حادثه کمازسوی افرادی ناشناس و به صورت عمدی رخ داده، خسارت جانی نداشته است.

پرداخت وام ۷۵ میلیون تومانی به بازنشستگان کشوری

مرحله سوم وام ضروری بازنشستگان و وظیفه‌بگیران صندوق بازنشستگی کشوری به مبلغ ۷۵ میلیون تومان برای ۳۲ هزار نفر از واجدین شرایط پرداخت شد. به گزارش روابط عمومی صندوق بازنشستگی کشوری، «حشمت‌الله سلیمانی» معاون توسعه مدیریت و منابع صندوق بازنشستگی کشوری از پرداخت وام ضروری بازنشستگان و وظیفه‌بگیران صندوق بازنشستگی کشوری خبر داد و افزود: مرحله سوم پرداخت وام بازنشستگان کشوری با هماهنگی بانک عامل و در راستای حمایت از معیشت و تأمین نیازهای مالی بازنشستگان و وظیفه‌بگیران انجام شده است. گفته‌وی، این تسهیلات با بازپرداخت ۳۶ ماهه و کارمزد چهار درصد به واجدین شرایط پرداخت شده است. بر اساس این گزارش، پرداخت وام ضروری به واجدین شرایط در نوبت بعدی تعیین شده و پس از طی فرآیندهای مربوط، با همکاری و هماهنگی بانک عامل انجام می‌شود.

سقوط سنگین قدرت خرید کارگران در دهه گذشته
پایه مزد طی ۱۰ سال از ۲۳۲ دلار به ۸۳ دلار رسید

نسرین هزاره مقدم

در سال‌های اخیر و مشخصا در ماه‌های پس از جنگ «دستمزد واقعی کارگران» سقوط سنگینی را تجربه کرده است. طبق استاندارد‌های جهانی، دستمزد روزانه زیر ۱۰ دلار به معنای فقر مطلق است و اصولا تشکل‌ها و نهادهای بین‌المللی از جمله کنفدراسیون جهانی اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری، کارگرانی را که دستمزد روزانه‌شان زیر ۵ دلار است، کارگران فقیر مطلق یا کارگرانی می‌نامند که در آستانه قحطی و گرسنگی قرار دارند.

به‌این ترتیب و براساس تعاریف رسمی، کارگرانی که حقوق ماهانه‌شان در محدوده ۱۰۰ دلار است، کارگران «فقیر مطلق» و در معرض گرسنگی هستند و متاسفانه بخش اعظم کارگران ایرانی امروز در همین گروه قرار دارند.

پایه مزد که به کمتر از ۸۳ دلار رسیده است

تا دوم شهریور ماه، قیمت دلار در بازار ایران به مرز ۲۰۰ هزار تومان رسیده است. امسال حداقل دستمزد کارگران مناطق یک، فرزند با احتساب همه مزایا، ۲۴ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان است که معادل ۱۲۴ دلار است. پایه مزد کارگران در سال جاری، ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان تعیین شده که با نرخ دلار امروز ۸۳ دلار است.

پایه مزد کارگران ایرانی در حالی به ۸۳ دلار تنزل یافته که براساس گزارش‌های جهانی، مزدبگیران ایران با دستمزد متوسط ۸۵ دلاری، در بین کشورهایی که کمترین دستمزد را دریافت می‌کنند، ته‌سوم را به خود اختصاص داده‌اند.

این سقوط، یک سقوط با شیب تند و بسیار بی‌سابقه است. از یک طرف، به رغم نرخ رسمی ۴۲ میلیون تومانی سبد معیشت در اسفند ۱۴۰۴، نمایندگان شرکای اجتماعی در نهادی به نام شورای عالی کار که زیر استیلای دولت قرار دارد و به طور مداوم و سیستماتیک، دستمزد کارگران را سرکوب می‌کند، پایه مزد را ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان تعیین کردند که در یافتی کارگران مجرد را به کمی بیش از ۲۱ میلیون و کارگران مناطق و صاحب یک فرزند را به ۲۴ میلیون تومان رساند. از سوی دیگر، پس از جنگ و بحران‌های اخیر، نرخ دلار بی‌محابا افزایش یافت و در عرض چند ماه، به رقم عجیب و بی‌سابقه ۲۰۰ هزار تومان رسید. از آنجا که بسیاری از کالاهای مصرفی وارداتی هستند یا مواد اولیه‌شان با نرخ دلار وارد می‌شوند و همچنین افزایش قیمت دلار، تاثیرات اساسی و گسترش یابنده روی قیمت تقریباً تمام کالاها و خدمات دارد، «دستمزد واقعی کارگران» که بر اساس قدرت خرید سنجیده می‌شود به کمترین میزان در دهه‌های اخیر سقوط کرده و بسیاری از کارگران و بازنشستگان ایرانی با دستمزد کمتر از ۱۰۰ دلار با در همین حدود زندگی می‌کنند.

این در حالی است که در کشورهای مترقی و مرفه، حداقل دستمزد نیروی کار در محدوده بالای هزار دلار است. براساس رتبه‌بندی منتشر شده و با اتکا به داده‌های سازمان بین‌المللی کار، لوکزامبورگ از نظر میانگین حقوق ناخالص ماهانه تعدیل شده با قدرت خرید در رتبه نخست قرار گرفته است. در این رتبه‌بندی، میانگین قدرت خرید حقوق ماهانه در لوکزامبورگ حدود ۹۳۰۷ دلار برآورد شده است. پس از لوکزامبورگ، بلژیک با حدود ۸۲۹۷ دلار و هلند با حدود ۷۲۳۴ دلار در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

> در یک بازه زمانی ده ساله، پایه مزد کارگران مشمول قانون کار یا همان «دستمزد واقعی طبقه کارگر» از ۲۳۲ دلار به ۸۳ دلار تنزل یافته یعنی دستمزد واقعی کارگران ۱۰ سال پیش ۲.۷ برابر امروز بوده است

مسیر سقوط ۱۰ ساله

برای ترسیم عینی‌تر مسیر سقوط دستمزد واقعی کارگران، یک بازه ده‌ساله در نظر می‌گیریم. پایه مزد کارگران در سال جاری، ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار تومان تعیین شده است که فقط ۸۳ دلار است. در شهریور ۱۴۰۰، پایه مزد کارگران ۲ میلیون و ۶۵۵ هزار تومان بود. آن زمان قیمت دلار آمریکا، در محدوده ۲۶ هزار و ۸۰۰ تومان بود بنابراین پنج سال پیشتر، پایه مزد کارگران حدود ۹۹ دلار قدرت خرید داشت.

در سال ۱۳۹۵، قیمت دلار حدود ۳ هزار و ۵۰۰ تومان بود. در آن زمان، پایه مزد کارگران نیز ۸۱۲ هزار و ۱۶۴ تومان بود بنابراین ۱۰ سال پیش از این، پایه مزد کارگران ۲۳۲ دلار بود.

در واقع در یک بازه زمانی ده ساله، پایه مزد کارگران مشمول قانون کار یا همان «دستمزد واقعی طبقه کارگر» از ۲۳۲ دلار به ۸۳ دلار تنزل یافته یعنی دستمزد واقعی کارگران ۱۰ سال پیش ۲.۷ برابر امروز بوده است.

> در شرایطی که کارگران حداقل بگیر در محدوده فقر مطلق قرار گرفته و دستمزد ماهانه‌شان کمتر از ۱۰۰ دلار است، برای اجتناب از گسستگی خانوادگی و اجتماعی و بحران جمعی باید ترمیم مزد و بهبود معیشت طبقه کارگر در دستور کار قرار بگیرد

کارگران و بازنشستگان رنگ گوشت را در سفره نمی‌بینند

۱۰ سال اخیر یعنی از ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۵، دوران اوج آزادسازی، شوک‌های اقتصادی و تحریم‌های پیاپی سخت بوده که به جنگ و بحران انجامید. در همین بازه زمانی، یک درصدی‌ها از تراسی‌ها گرفته تا دلالان ارز و بودجه‌خوران سودهای کلان اندوختند و برمیلیاردر شدند اما طبقه کارگر به شیوه‌ای بی‌سابقه در چاه فقر سقوط کرد و قدرت خریدش فقط در عرض ۱۰ سال، سقوط آزاد کرد و ناگفته پیداست که مسئول این سقوط بی‌قاعده و بدون سابقه کیست.

«یدالله فرجی» فعال صنفی بازنشستگان و رئیس اسبق شورای اسلامی کار شرکت جنرال استیل، مسیر ۱۰ ساله اخیر را در دناک توصیف می‌کند و در این رابطه می‌گوید: کارگران حتی کارگران متخصص، در این سال‌ها بی‌سابقه سقوط کردند. طبقه اقتصادی بسیاری از خانواده‌های کارگری از «تقریبا متوسط» به «فقیر» و سپس «فقیر مطلق» تبدیل شد و به تدریج در گرداب ناتوانی معیشتی فرو رفتند. نمود عینی آن، سفره‌های خانواده‌های کارگری است. ما ۱۰ سال قبل، ماهی چند کیلو گوشت قرمز می‌خریدیم اما حالا ماه‌هاست که رنگ گوشت را در سفره ندیده‌ایم.

در چنین شرایطی که کارگران حداقل بگیر ایرانی در محدوده «فقیر مطلق» قرار گرفته‌اند و دستمزد ماهانه‌شان کمتر از ۱۰۰ دلار است، برای اجتناب از گسستگی خانوادگی و اجتماعی و بحران جمعی گسترده، باید «ترمیم مزد» و بهبود معیشت طبقه کارگر در دستور کار قرار بگیرد. سوال این است «اگر مزد ترمیم نشود، طبقه کارگر ایرانی چگونه باید تاب‌آوری داشته باشد، بار هزینه‌های سنگین را بر دوش بکشد و از چه راهی، درآمدزایی کند که فقط نان خالی در سفره داشته باشند؟»

اما یک پرسش بنیادین هم قابل طرح است: مسئولیت زندگی‌های به کام فقر فرو رفته، بر عهده کیست؟ آیا کارگران زحمتکش ایرانی، مستحق دستمزد کمتر از ۱۰۰ دلار و زندگی در فقر مطلق هستند و جرایک بازنشسته‌ی بیمار و خانه‌نشین، بعد از ۳۰ سال تلاش شرافتمندانه، ماه‌ها رنگ گوشت را در سفره نمی‌بیند؟

گزارش

رئیس کانون کارگران ساختمانی:
عدم کفایت دستمزدها سبب کاهش ماندگاری کارگران در بنگاه‌ها شده است

سقوط قدرت خرید دستمزدها و فاصله گرفتن ارقام جاری از هزینه‌های واقعی زندگی، جامعه کارگری را با چالش‌های ساختاری جدی روبرو کرده است. پدیده ریزش سریع نیرو، تمایل به مشاغل غیررسمی و نیازبه داشتن شغل‌های جانبی برای نقاشان دهنده خلا شدید در نظام حمایتی بازار کار است که در صورت عدم رسیدگی، می‌تواند زنجیره تولید و کیفیت اشتغال در تمامی صنایع کشور را با تهدید جدی مواجه کند.

امروز مفهوم وفاداری شغلی در بسیاری از بخش‌ها به دلیل فشارهای معیشتی کمرنگ شده است. «اکبر شوکت» رئیس کانون کارگران ساختمانی در تحلیل وضعیت جاری این بحران را در صنعت ساختمان به مقیاسی تکان دهنده به تصویر می‌کشد. وی تأکید می‌کند که در حال حاضر ماندگاری نیروها در محیط کار به زیر یک سال رسیده و حدود ۳۵ درصد از نیروی انسانی، پیش از آنکه مسل اول کارشان تمام شود، محیط کار را رها می‌کنند.

رئیس کانون کارگران ساختمانی در تحلیل وضعیت معیشتی جامعه کارگری، به موضوع دستمزدهای جاری و اثرات آن بر بازار کار اشاره کرد و به تسنیم گفت: در مورد وضعیت معیشت، هر چه سریع‌تر شورای عالی کار باید برای به‌روزرسانی مزد تصمیم بگیرد. واقعیت این است که در حال حاضر حتی کارفرمایان نیز می‌دانند که با این ارقام، هیچ کارگری توان تحمل شرایط را ندارد و نمی‌تواند در محیط کار دوام بیاورد. وضعیت به جایی رسیده که متأسفانه مدت زمان ماندگاری نیروها در محیط کار به زیر یک سال رسیده است.

وی افزود: خود کارفرمایان اذعان می‌کنند که با ریزش شدید نیروها مواجه هستند. آنها می‌گویند حتی پیش از آنکه یک سال تمام شود، حدود ۳۵ درصد از نیروی انسانی آنها تعویض می‌شود؛ به این معنا که کارگران به دلیل عدم کفایت دستمزد، محیط کار را رها می‌کنند و می‌روند. این موضوع برای کارفرمایان نیز ضربه‌بار است چرا که آنها هزینه‌های زیادی برای جذب و آموزش نیرو می‌کنند اما در نهایت می‌بینند که نیرو به دلیل فشار معیشتی، کار را رها می‌کند و می‌رود. در چنین شرایطی، تازمانی که دستمزد با واقعیت‌های زندگی همسو نشود این وضعیت بهبود نمی‌یابد.

این وضعیت در صنعت ساختمان، در واقع بازتابی از وضعیت کلی کارگران در بسیاری از صنایع کشور است. جایی که وقتی دستمزدها با واقعیت‌های تورمی همسو نباشند، کارگر انگیزه کافی برای ماندن در یک شغل ثابت را ندارد و برای یافتن درآمدی بیشتر، حتی در مشاغل غیرتخصصی، به جابجایی‌های مکرر روی می‌آورد. این روند باعث شده تا تخصص در محیط‌های کاری تضعیف شده و جای خود را به نیروهای نازموار و کم‌تجربه بدهد که مستقیماً بر کیفیت تولید ملی اثر می‌گذارد.

گرایش به مشاغل غیررسمی و استراتژی بقای چندشغلی

پایین بودن دستمزدهای رسمی و پیمانه‌ای در بسیاری از بخش‌ها، منجر به یک تغییر رویه در بازار کار شده؛ تمایل به مشاغل غیررسمی بسیاری از کارگران برای فرار از محدودیت‌های دستمزدی، به سمت کارهای روزمره و پیمانکاری‌های غیررسمی روی آورده‌اند تا تنفیذ‌کنی سریع‌تری برای هزینه‌های جاری زندگی به دست آورند.

علاوه بر این، پدیده «شغل دوم و سوم» اکنون به یک راهکار برای بقای اکثریت کارگران تبدیل شده است. درآمد از شغل اصلی دیگر قادر به پوشش کامل هزینه‌های اولیه زندگی نیست و کارگران ناچارند در زمان‌های استراحت یا تعطیلات، به کارهای جانبی روی آورند این وضعیت اگرچه در کوتاه‌مدت معیشت را تأمین می‌کند اما در بلندمدت منجر به فرسودگی جسمی سریع، کاهش بهره‌وری در شغل اصلی و افزایش احتمال حوادث ناشی از کار به دلیل خستگی مفرط می‌شود.

وضعیت جاری نشان می‌دهد که تصمیمات پراکنده در شوراهای مربوط به دستمزد، تازمانی که به طور کامل با واقعیت‌های تورمی و سبد هزینه زندگی همسو نشوند، اثر بخشی محدودی خواهد داشت. بحران معیشتی امروز، دیگر تنها یک مساله رفاهی ساده نیست، بلکه یک چالش مدیریتی - صنعتی است. برای جلوگیری از تخریب تدریجی نیروی متخصص و توقف ریزش نیروها، بازنگری فوری در ساختار دستمزدها و ایجاد سازوکارهای حمایتی پایدار، تنها راه خروج از این بن‌بست است تا عدالت در اشتغال - جایگزین ناپایداری شغلی شود.

گزارش

رئیس انجمن صنفی گرگان:
وزارت کار باید برای بیمه کارگران ساختمانی تلاش کند

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی گرگان از تحولی مهم در حوزه حمایت‌های قانونی از کارگران ساختمانی خبر داد و اعلام کرد که طبق اظهارات اخیر وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اصلاح قانون مشاغل سخت و زیان‌آور در دستور کار قرار گرفته است.

علی اصغر دهستکی در گفت‌وگو با ایلنا، با اشاره به اینکه کارگران ساختمانی سال‌ها در انتظار اجرای این وعده بوده‌اند، گفت: بر اساس اصلاحات جدید، کارگران ساختمانی با پرداخت سالانه ۴ درصد حق بیمه بیشتر می‌توانند از مزایای قانون مشاغل سخت و زیان‌آور بهره‌مند شوند. اقدامی که می‌تواند امنیت شغلی و آینده بازنشستگی هزاران کارگر را تضمین کند. وی با تأکید بر ضرورت تسریع در اجرای این طرح افزود: از سرپرست تأمین اجتماعی و وزیر کار می‌خواهیم این اقدام مهم را هرچه سریع‌تر عملیاتی کنند و سهمیه بیمه تأمین اجتماعی منابعی در اختیار کارگران ساختمانی قرار دهند. امروز جامعه کارگری بیش از هر زمان دیگری نیازمند حمایت‌های واقعی و قابل لمس است.

دهستکی همچنین به مجموعه‌ای از مشکلات کارگران ساختمانی اشاره کرد؛ از جمله کمبود سهمیه بیمه و انتظارهای طولانی برای ثبت‌نام، نبود دسترسی بسیاری از کارگران به بیمه بیکاری و خدمات درمانی کافی، فقدان سازوکار مشخص برای شناسایی کارگران واقعی و جلوگیری از سوءاستفاده‌ها و البته ضرورت ساماندهی وضعیت ایمنی کارگاه‌ها برای کاهش حوادث شغلی.

او تأکید کرد: اصلاح قانون مشاغل سخت و زیان‌آور، تنها یک گام است. کارگران ساختمانی نیازمند برنامه‌ای جامع برای بیمه، ایمنی، آموزش و حمایت‌های اجتماعی هستند. امیدواریم این اصلاحات آغازگر دوره‌ای جدید در توجه به حقوق کارگران باشد.

وی افزود: طی سال‌های اخیر، انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی بارها نسبت به وضعیت بیمه سختی کار و نبود حمایت‌های کافی هشدار داده‌اند. اجرای این اصلاحات در صورتی که به سرانجام برسد، می‌تواند نقطه عطفی در بهبود شرایط آنان باشد.

گزارش

کارگران تصفیه‌خانه‌های شهرک‌های صنعتی گیلان از ساماندهی نظام پرداخت هم جا ماندند

از دو هفته پیش، اجرای طرح ساماندهی نظام پرداخت نیروهای شرکتی در شرکت شهرک‌های صنعتی گیلان کلید خورده اما این بار کارگران نگهبان و تصفیه‌خانه‌های شهرک با بی‌توجهی مواجه شده‌اند.

یکی از کارگران نگهبان شاغل در یکی از شهرک‌های صنعتی گیلان به ایلنا گفت: برای اجرای طرح ساماندهی نظام پرداخت نیروهای شرکتی باید شرکت شهرک‌های صنعتی، اسامی و مشخصات نیروی کار پیمانکاری شاغل در مجموعه خود را در سامانه سایرت ثبت کند اما متاسفانه کارفرمایان به جای درج مشخصات کارگران، اسامی برخی پیمانکاران و سرپرستان مجموعه را در این سامانه ثبت کرده و ما کارگران را کنار گذاشته و نادیده گرفته‌اند.

او با بیان اینکه «هر چند به جای تبدیل وضعیت استخدامی که سال‌هاست منتظر اجرای آن هستیم این طرح فقط نظام پرداخت را تغییر داده و فقط حقوق ما مستقیماً به حساب کارگر واریز می‌شود» افزود: در هر شهرک صنعتی مستقر در گیلان حدود ۱۰ تا ۱۲ کارگر در بخش نگهبانی و تصفیه‌خانه با سابق ۱۰ تا ۱۵ سال مشغول به کارند که پیش از این با مشکل واگذاری مسئولیت کارگران به هیات امنای شهرک‌های صنعتی مواجه بودند که رسانه‌ای شده اما ظاهراً گوش شنوایی برای رفع مشکلات این کارگران وجود ندارد و همچنان در گیر هستند.

وی ادامه می‌دهد: سوال اساسی این است که چرا کارگران نگهبان و تصفیه‌خانه‌ها در مجموعه شهرک‌های صنعتی گیلان، اصلا به حساب نمی‌آیند؟ چرا شرکت شهرک‌های صنعتی گیلان معترض هستند و می‌گویند: در حالی که رئیس جمهور اصل صریحاً بر لزوم حذف دلالان از چرخه اشتغال تأکید کرده و هیات دولت نیز در مصوبه‌ای جدید به ساماندهی پرداخت به نیروهای شرکتی اشاره کرده مدیران مخابرات امتداد ان نه تنها زیر بار این احکام نمی‌روند بلکه کارگرانی با نزدیک به سه دهه سابقه، برای امضای قرارداد‌هایی با مدت نامناسب، تحت فشار معیشتی گذاشته‌اند!

طبق این گزارش، مخابرات از این کارگران می‌خواهد با پیمانکاران خرد محلی قرارداد ببندند و کارکنان متقاضی این قرارداد وضعیت شغلی و درآمدی آنها را از بیش بدتر خواهد کرد. آنهامی گویند: مدیران مخابرات باتهدید به ممانعت از ورود به کارگاه و عدم واریز بیمه درمانی، ما را مجبور به پذیرش قرارداد با پیمانکاران منابع انسانی می‌کنند؛ همان واسطه‌هایی که دولت مصمم به حذف آنهاست. این اقدام نقض مواد ۱۲، ۱۳ و ۲۶ قانون کار و مصداق بارز «اخلال در اشتغال» است.

آنها با طرح یک پرسش می‌گویند: چرا کارگر مخابرات با این حجم از تخصص و سابقه، باید اسیر چرخه‌ای شود که حتی یک ریال از آن به جیبش نمی‌رود؟! این نیروها هرگز رشد و پیشرفت نداشته‌اند و همه با یک گروه شغلی هستند. در یک مقایسه شوکه کننده، همین نیروها با همان مدرک تحصیلی، همان شرح وظایف فنی و همان سابقه، در تمامی ارگان‌ها یا شرکت‌های دیگر و یا در شرکت همراه اول، بیش از دو برابر حقوق دریافتی خود در مخابرات را دریافت می‌کنند.

آنها تاکید می‌کنند: این تبعیض فاحش نه بر اساس بهره‌وری که تنها محصول سلطه و اسطه‌ها و بی‌نظارتی مطلق و عدول از قوانین کشور است. این در حالی است که مخابرات بیشتر مصوبه‌هایش وزیر ان که وظیفه «حفظ و صیانت از منابع انسانی» را بر عهده خریدار سهام گذاشته و سازمان خصوصی سازی و وزارت اقتصاد را ناظر آن قرار داده بود، به کلی نادیده گرفته است.

به گفته آنها، سازمان خصوصی سازی هم، بعد از واگذاری مخابرات و عرضه در بورس، دیگر حتی یک سوال هم از خریدار عمده نداشته چه برسد به نظارت! مجموعه این رفتارها نشان می‌دهد که این شرکت خود را فراتر از قانون کار، قوانین استخدامی کشوری و مصوبات هیات دولت می‌داند.

کارگران بخش فنی مخابرات مازندران که بین ۲۰ تا ۲۸ سال سابقه کار دارند، اکنون با اولتیماتوم «حجمی سازی اجباری» و «اخراج پنهان» مواجه‌اند. به گزارش ایلنا این کارکنان به وضعیت خود

کارکنان پیمانکاری مخابرات مازندران:
زیر بار قرارداد با پیمانکار محلی نمی‌رویم